

Versek*

Túrve a tébolyt

Kérdezed: hát fölszabadíthatók-é
Itt azok, kik méla alázatukkal
Leigázottságukat is csupán úgy —
Túrve a tébolyt! —

Úgy, csak úgy élük meg akár kiszödült
Helyzetet termő, lehetetlenül szép,
Balzsamosan életerőt sugárzó
Fölszabadulást

Kard alakú levél

Uszítva ébreszt, harsog a rádió
Mint végrehajtó Rád kukorékol és
Füüdővizével int a reggel
Öntene vissza az újszülöttel

Fullánkok izzó színe előtt a méz
Omló virágor sárga cipőjén
Csábít a méreg: árulását
Leplezi édesen ingadozva

Földindulásból lelki erőt merít
Hetvenkedő száj szörnyetegével él
Együtt az ember: rázza rongyát
Szélnek ereszti kiáltozását

Már szólni sem tud! Kard alakú levél
A nyelve csak leng, ráng e tavaszban és
Szeretne bizni önmagában
Bármiben itt, ami zöldülő fény

Húsunk túsza

Szárazföldi erőkkal úgy kiszödült
A kéj szőre, a hadrafogható test
Gyakorlóterein viháncoló fény:
Becsapódik a látomás

Szétomló puha bomba vagy: grafitiszórt,
Rövidzárlatot ontasz önfedten...
Villámló suhanás, magasfeszültség
Durrán, szikraesőben ég,

Nyögő nemzetiségként panaszt hord
Piciny szájad, amíg a szót belé nem
Fojtom: mint menekültsegélyt, alétan,
Nyelvem megkaparintja még...

És örvöngve, szíréneként vonít már
Húsunk túsza a tűzvonalban, újult
Erővel, ha rakétatámadását
Nyögjük, mímeli nagy baját.

Elhízott panaszok

hámló madzagba
öltöztetett sörösüvegben
porosodnak a vérvörös
műanyag-rózsák
hátterükben azzal a
berámázott színes fényképpel
melyet róluk
készített a
furfangos mester

a kényelmetlen
padokon üldögélő
betegek terebélyesedő
panaszaikkal
ennek a csendéletnek
a részleteit
fürkészhetik
egyre erőtlenebbül
egyre kiszolgáltatottabban

* A *Betakarják az eget* című készülő verseskötet anyagából.